

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΕΞ ΕΣΠΕΡΙΑΣ.

πὸ τοῦ παρελθόντος δεκαπενθήμερου ἀπασχολεῖ τὰ δημοσιογραφικὰ πνεύματα ἡ κεραυνοβόλος ἀγρύρευσις τοῦ κ. Βίσμαρκ ἐν τῷ γερμανικῷ κοινοβουλίῳ, ἐπιτεθέντος ἀπηνῶς κατὰ τῆς συγχρόνου ἀγγλικῆς πολιτικῆς καὶ ἀπολογηθέντος ἐπιτηδείως κατὰ τῆς ἐπιρριπτομένης αὐτῷ μομφῆς, καθ' ἣν συνεχῶς ὁ ἀγγλικὸς τύπος ὑπανίσταται, ὅτι αὐτὸς ὁ ἀρχικαγκελλάριος συνεβούλευσέ ποτε τῇ βρετανικῇ κυβερνήσει τὴν ὀριστικὴν τῆς Αἰγύπτου κατὰ τήληφιν, τοῦδ' ὅπερ ἀντὶ πάσης δυσίας ἀπεποιήθη νὰ πράξῃ αὕτη μέχρι τοῦδε. Αἱ κατηγορηματικαὶ δηλώσεις τοῦ Ἀρχιγραμματέως ἔδωκαν ἀφορμὰς εἰς παντοίας ἀμφοτέρωθεν ἀντεγκλήσεις τῶν δημοσιογραφικῶν ὀργάνων, ἐνῶ συγχρόνως παριστάμεθα θεαταὶ ὅλως ἀντιθέτου τῶν διπλωματικῶν ἐνεργειῶν πορείας, ἐνῶ δ' Ἐρβερος Βίσμαρκ μὲ βαρὺ φορτίον συνδιαλλακτικῶν ἐντολῶν ἀπεβιβάσθη εἰς Λονδίνον καὶ καταθέσας αὐτὸ πρὸ τοῦ κυρίου Γράμμιλλ σκοπεῖ νὰ ἐκλέξῃ μακροτέραν διὰ τὴν ἐπιστροφὴν ὁδὸν ἐπισκεπτόμενος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ καὶ τοὺς Παρισίους. Πάντα ταῦτα ἀντίκεινται πρὸς πᾶσαν λογικὴν ἐκτίμησιν τῶν συγχρόνων ἀκουσμάτων καὶ τῶν ἀπὸ διετίας πολιτικῶν συμβάντων, τὴν ἀμνηστὴν δὲ καὶ τοῦ ψυχροτέρου χρονογράφου ἐπαυξάνουσι τὰ παρὰ τὸ Ἀφγανιστὰν ἀντιμέτωπα ρωσσικὰ καὶ ἀγγλικὰ στρατόπεδα, μετημαρτυρούμενα διὰ στολῶν εὐερεδίστων Κιρκασίων καὶ θνενδότων Ἀφγανῶν. Ἀλλεπάλληλοι ἐκ Λονδίνου διαμαρτυρήσεις καὶ ἰσάριθμοι ἐκ Πετροπόλεως καθησυχαστικαὶ διαβεβαιώσεις κατ' οὐδὲν μετέβαλον τὴν ὄψιν τῶν πραγμάτων, δεινυμένων μάλιστα ἀφότου οἱ Ἀγγλοὶ κεφαλαιοῦχοι ἀντικατέστησαν τὴν οἰκίαν κυβέρνησιν ἐν ταῖς πολεμικαῖς παρασκευαῖς ὑποβιβάζαντες διὰ χρηματιστικῶν ἀκροβολισμῶν τὴν ἀξίαν τῶν ρωσσικῶν χρεωγράφων, μετ' ὅλην τὴν εὐνοϊκὴν περιποίησιν, ἥς συγγράνουσι ταῦτα ἐν τῇ Χρηματιστηρίῳ τοῦ Βερολίνου. Τὸ πολιτικόν, ὡς βλέπεις, πανόραμα ἐπλουτίσθη δι' αἰνιγματωδεστάτων σκηνογραφικῶν καὶ εἰκόνων, ὧν τὴν ἐρμηνείαν ἀναδέτω εἰς τὸν χρόνον ἔχουσα ἐγὼ τὰς τοῦ παρόντος φυλλადίου νὰ ἐξηγήσω.

Ἡ πλήρης μυστηρίου προϊστορικὸν συναυλία ἐν Αἰγύπτῳ εἶνε ἔργον γαλλικῆς ζωγραφικῆς. Ὁ καλλιτέχνης φαίνεται ἐμπνευσθεὶς ἐκ τῶν παραδόσεων, ἃς συνέλεξαν οἱ μετὰ τοῦ μεγάλου Ναπολέοντος μεταβάντες κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρόντος αἰῶνος γάλλοι ἀρχαιοδύται εἰς Αἴγυπτον. Ἐν παρόδῳ Σοὶ ὑπομνηστικῶν νόστιμον τὴν ἀνέκδοτον τῶν χρόνων ἐκείνων, καθ' οὓς οἱ κοσμοκράτορες εἶχον μὲν καὶ ἰδιαίτερον τινὰ πρὸς τὴν τέχνην καὶ τὰ γράμματα ἐκτίμησιν, ἀλλὰ δὲν ἔσπερον τὰ αὐτὰ αἰσθητά καὶ πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῶν. Κατὰ τὴν ἐκστρατείαν ἐκείνην κατὰ τῶν πυραμίδων συνέβη νὰ σχηματισθῇ ἔσπευσμένως τετραγώνον τὴν ἀμυντικὴν κατὰ προσβολῆς ἰσχυρὰς τοῦ ἐχθρικοῦ ἱππικοῦ. Ὁ ἔχων τὸ πρόσταγμα ἀξιωματικὸς παρέλαβεν ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ναπολέοντος καὶ ἀνθωρεῖ μετέδωκεν εἰς τὰ τάγματα δι' ἡχρᾶς φωνῆς ἀκραίαν τὴν ἐξῆς διαταγὴν, „Les ânes et les savants au milieu!“ τοῦτέστιν „οἱ ὄνοι καὶ οἱ σοφοὶ εἰς τὸ μέσον!“ Ἐν τούτοις τ' ἀποτελέσματα τῶν ἐρευνῶν, εἰς ἃς προέβησαν οἱ τοιαύτην συντροφίαν ἐν τοῖς τετραγώνοις ἔχοντες λόγοι ἐκείνοι, πρόκεινται σήμερον ὡς ἀξιόλογον βοήθημα εἰς τοὺς μελετῶντας τὰς προϊστορικὰς τύχας τῆς χώρας τῶν Φαραῶν καὶ ἐκ τῆς ὁσμῆρας αὐξούσης ἐθνολογικῆς ταύτης συγκομιδῆς τεχνίται καὶ συγγραφεῖς ἀρμόνται πλήθος θεμάτων εἰκονικῆς παραστάσεως καὶ διηγηματογραφίας. Ἡ ἡμετέρα εἰκὼν παρίστην εἶδος ἐκκλησιαστικῆς ὀρχήστρας ἐν τοῖς προπυλαίοις ναοῦ τοῦ Ὁσίριδος, λατρευομένου καὶ ὡς ἐφευρέτου καὶ πάτρωνος τῆς Μουσικῆς. Αἱ ὁδοὶ φέρουσι στέφανον ἐκ λωτοῦ καὶ τὸ ρόδον τοῦ Νεῖλου κατετέθη ἤδη εἰς τὸν θεῖον βωμόν. Εὐκόλως ἀναγνωρίζεις τὴν ἄρπαν καὶ τὸν αὐλόν, μουσικὰ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὄργανα παραδόξως μὴ διαφέροντα τῶν σημερινῶν ὑπὸ τεχνικὴν ἐποψιν.

Ἐν τῇ Ἀγορᾷ τῶν Ἀνθέων ἀναπαρίσταται ὅλος ὁ ποιητικὸς ἐκεῖνος κόσμος τῶν πατέρων ἡμῶν, οἵτινες μετ' ἀφοσιώσεως, ἀγνώστου ἐν ταῖς ἡμέραις ἡμῶν, ἀπηϋθύνοντο πρὸς τὴν φύσιν, ἥς τὰς καλλονὰς ἐξεδείκνυν μετὰ παρθένου αἰσθηματος καὶ ἡλαρᾶς λατρείας, οὐχὶ δὲ ἀπὸ τῶν βιωτικῶν καμάτων ἀνακλύποντες, ὡς ἡμεῖς, καὶ παρ' αὐτῆς ἀναφυγὴν ἐπιζητοῦντες. Ἡ τοῦ Ἀνακρέοντος μουσα ἐξύμνησε τὴν χάριν καὶ τὴν δρόσον τῆς ἀρχαϊκῆς γλωσσῆς, οἱ δὲ στίχοι οὐδ' ἀνέπεμψεν αὐτὴ πρὸς τὸ ρόδον παρέχουσαν ἀρμονικὴν συνάφειαν τῆς συγχρόνου αὐτῶν τέχνης τοῦ ψάλλειν πρὸς αὐτὴν τῆς φύσεως τὴν γλῶσσαν. Ἐξ ὅλων τῶν ἀνδῶν τρυφερωτέρας λατρείας καὶ προτιμῆσεως ἀπῆλπε τὸ ρόδον, τὸ ἄνθος τῶν ἀν-

πέων, τὸ ἄνθος τῶν ἐρώτων. Ἐν ταῖς στοαῖς ἔδωκεν ἡ δάφνη παρατὸ ρόδον καὶ ὁ ἐν εὐωχίαις μαραινόμενος στέφανος ἀνηρτᾷ τὴν ἐπαύριον εὐλαβῶς ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ οἴκου τῆς ἐρωμένης, ἥς τὸ κάλλος ἦν διαρκέστερον τοῦ μυροβόλου ἐκείνου συμπλέγματος, ἀλλ' ἐπίσης φθαρτὸν ὡς τ' ἀποτελοῦντα αὐτὸ ἄνθη.

Ἡ μονότονος ἐποχὴ τῶν συρμικῶν χρονικῶν ζωγραφεῖται εἰς πάντα τὰ ἐνδιαφερόμενα φύλλα διὰ τῆς ἐλλείψεως πάσης πρωτοτυπίας ἐν τοῖς συγχρόνοις νεωτερισμοῖς. Πᾶσα φθίνουσα τοῦ ἔτους ὥρα κυοφορεῖ ἀληθεῖς ἐνίοτε ἐπαναστάσεις κατὰ τῶν καθεστώτων στολισμῶν, παραδιδόμενων ἐνίοτε εἰς παντελὴ λήθην· τὸ μεταίχμιον τοῦτο τῆς φθορᾶς καὶ γεννήσεως τῶν περὶ τοὺς ἱματισμοὺς καινοτομιῶν χρησιμοποιεῖται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς ἐπιτηδείους τοῦ δημοσίου προδιαθέσεις καὶ τὴν ἐκδοσὴν ὑποδειγμάτων διὰ τὰ ἔπιπλα. Γνωστὸν ὅτι ταῦτα παραλλάσσουσιν οὐχὶ κατὰ δεκαετηρίδας, ἀλλ' ἐναυσιῶς καὶ συχνότερον ἔτι ἐν ταῖς μεγαλοπόλεσιν, ἀλλ' ἰκανῶς περιεργον ὅτι ἀπὸ τινος καταβάλλεται εὐγενῆς τὴς ἀμίλλα μεταξὺ τῶν ἱεροφαντῶν τοῦ Συρμοῦ, ὅπως ἀνάγκαι πᾶσαν νεωτεριστικὴν αὐτῶν πρόθεσιν εἰς λόγους εἴτε ὑγιεινῆς ἀνάγκης, εἴτε ἀρχαϊκῆς μιμήσεως, εἴτε ἐθνολογικῆς χρησιμότητος. Αἱ εὐπιστοὶ λεγεῶνες τοῦ ἡμετέρου φύλλου ἐν ἀκαρεὶ τάσσονται βέβαια ὑπὲρ τὰς ποικίλας σημαίας τῶν γοήτων τούτων, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἀνάξιον παρατηρήσεως τὸ γεγονός, ἐφ' ὅσον συνδέεται πρὸς τὴν τάσιν τῶν σημερινῶν πνευμάτων, ἐκδυμῶς ἀσπαζομένων ἐνίοτε πᾶν ὅ,τι φαίνεται ἡ δεικνύεται σχετιζόμενον πρὸς ἕλλογόν τι προηγούμενον. Τὸ πραγματικόν τοῦτο ἐνδιαφέρον τῆς γερμανικῆς μάλιστα κοινωνίας ἔδωκε πολλαχῶς ἀφορμὴν εἰς τὴν μόρφωσιν αὐτοτελοῦς συστήματος, καθ' ὃ μελετῶνται τὸ συρμικὸ ἀρχεῖα.

Γενικῶς, ἐπὶ παραδείγματι, ἦν παραδεκτὴ καὶ ὑπεστηρίζετο ἄλλοτε ἡ ἰδέα, ὅτι ἡ τοῦ Συρμοῦ δεσποτεία, ἡ προδιαγράφουσα ἡμῖν σήμερον τὸ εἶδος καὶ τὸ σχῆμα οὐ μόνον τοῦ ἱματισμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπίπλων καὶ αὐτῶν τῶν οἰκιακῶν σκευῶν, ἡ διδάσκουσα ἡμᾶς καὶ τὸν τρόπον τοῦ φέρεσθαι καὶ τὰς σχέσεις καὶ τὰς συναλλαγὰς ἡμῶν καὶ ὀδηγοῦσα εἰς τὴν ἐκλογὴν καὶ αὐτῶν τῶν πνευματικῶν ἀπολαύσεων τῆς ἀναγνώσεως, τοῦ θεάτρου, τῆς μουσικῆς καὶ τῶν τοιοῦτων, δὲν εἶνε πολὺ ἀρχαία. Ἐν τούτοις μετὰ ἐμβριθεστέραν τοῦ πράγματος ἐξέτασιν εὐρέθη ὅτι νέα εἶνε μόνον ἡ χρῆσις τῆς λέξεως διὰ τὰς ποικίλας ἐκδηλώσεις μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐμφανίσεως, ἥτις αὕτη καθ' ἑαυτὴν εἶνε παναρχαία, οὐχὶ βεβαίως ὅφ' ὃν τύπον σήμερον ἀνὰ πᾶν βῆμα ἡμῶν ἀπαντῶμεν αὐτήν. Ἡ ταχυτάτη ἐκείνη μεταβολὴ εἰς τὰ εἶδη τῶν γυναικείων ἱδία ἐνδυμάτων καὶ οἰκιακῶν ἐπίπλων καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν σκευῶν εἶνε ἀδιαφιλονεικτοῦν κατάρθρωμα τῶν νεωτέρων χρόνων, ἀλλ' ἡ ἐσωτερικὴ αὐτοῦ ἀξία εἶνε λίαν ἀμφιβόλου ὑποστάσεως, διότι μόνον ἡ ταχύτης αὐτῇ περὶ τὴν μεταβολὴν, ἀποτέλεσμα οὕσα ἄλλως τῆς κατὰ τοὺς τελευταίους τούτους χρόνους βιομηχανικῆς προαγωγῆς, εἶνε νέα, οὐχὶ δὲ καὶ αὐτὸ τοῦτο τὸ πρᾶγμα. Καὶ αὐταὶ αἱ μεσαιωνικαὶ ρωπογραφίαι δεικνύουσιν ἡμῖν σαφῶς ὡς πρὸς τὰ εἶδη τῶν ἐνδυμάτων τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Συρμοῦ. Ὡς πρὸς τὴν ταχύτητα τῆς ὅσον ἐνεστὶν εὐρύτερας τῶν καινοτομιῶν ἐξαπλώσεως εἶνε ἀληθές ὅτι περὶ τοὺς τύπους καὶ τὸ σχῆμα τῶν ἱματισμῶν ἐνεκα τῆς ἀνεπαρκείας τῶν τῆς συγκοινωνίας μέσων καὶ τῶν δυσχερειῶν περὶ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐμπορίου ὑπελείποντο αἱ προγενέστεραι γενεαί, καὶ ἡ θμυοβαία ἐπιρροὴ δὲν ἀπέβαινε τόσον ἐπιβλητικὴ, ἀκατάσχετος καὶ ἀναπόδραστος ὅσον τὴν σήμερον, οὐδὲ συνέβαινε πᾶσα ἀλλαγὴ τοσοῦτον εὐκόλως ἐντὸς τῶν ὁρίων μᾶς καὶ τῆς αὐτῆς χώρας, ἐνῶ σήμερον χάρις εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ 17^{ου} αἰῶνος ἀπεριόριστον καὶ παγκόσμιον ἐπίδρασιν τοῦ γαλλικοῦ πνεύματος, πᾶς ἐκ Παρισίων ὁρμώμενος νεωτερισμὸς θριαμβευτικῶς περιέρχεται ἅπαντα τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἐὰν παλινδρομήσωμεν εἰς τὴν ἀρχαιότητα ἀπαντῶμεν πρῶτον ἐν Ρώμῃ, καὶ μάλιστα κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Αὐτοκρατορίας, ὅτε ἡ αὐλὴ ἐπέβαλλεν ἀνεπαίσθητως τὰς ἰδίας ὁρέξεις, τὴν πρὸς τοὺς συρμούς ἐξοικειώσιν.

Σπουδαῖος ἀρχαιοδύτης, ὁ γνωστὸς Φραγκίσκος Fröhlich ἐξεῖπκεν ἐν τινὶ ἐσχάτῳ δημοσιευθείσῃ λαμπρᾷ ὁμιλίᾳ αὐτοῦ τὰς ἀρχὰς τῆς συρμικῆς βασιλείας καὶ ἐν αὐτῇ ἀκόμη τῇ ἀρχαίᾳ Ρώμῃ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς αὐστηρᾶς δημοκρατίας καὶ τὴν ἔκτασιν τοῦ κράτους καὶ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ κατὰ τοὺς ὑστέρους χρόνους. Περιεργον ὅμως ὅτι οὐδεμία μέχρι τοῦδε ἐγένετο ἀπόπειρα, ὅπως ἀποδοθῇ σημασίας τις εἰς τοὺς συρμούς τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος. Ἀλλ' εἶνε ἀληθές ὅτι ἐκεῖ, ὅπου οὐδεμία ὑπῆρχε μοναρχικὴ αὐλὴ, δυναμένη νὰ ἐξασκήσῃ ἐπιρροὴν ἐν αὐτῇ εἰς τὸν ἄλλον τῆς χώρας ἢ τῆς πολιτείας πληθυσμόν καὶ διὰ παραδείγματος ἐπιβλητικῶς ἰκανὴ νὰ παρακινήσῃ εἰς ἀπομίμησιν, ὅπου διάκρισις ἐπεκράτει καὶ διαίρεσις εἰς πο-

λυπληθείς μικρὰς δημοκρατίας, διακρινομένης ἐνίοτε ἀπ' ἀλλήλων καὶ διὰ φυλετικῶν ἔτι γνωρισμάτων καὶ διαφορῶν καὶ ἐχθρικῶς ἐνίοτε πρὸς ἀλλήλας διακειμένης, τοῦδ' ὅπερ συνετέλει νὰ ἐλαττωταί κατ' ἀνάγκην πᾶσα ἀμοιβαία ἐπίδρασις, ἐκεῖ πρᾶγματι φαίνεται ὅτι πάντα εἶχον συνωμόσει κατὰ τῆς δεσποτείας, κατὰ τῆς υπάρξεως τοῦ Συρμού. Ἐν τούτοις καὶ παρὰ τοῖς προγόνους ἡμῶν, ὃν ἐγγύτερον ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα, βεβαιούμεθα ὅτι, αἱ νεωτεριστικαὶ ἔξεις, ἐν αὐτῇ τοῦ ἀνθρώπου τῇ φύσει τὴν ἀρχὴν ἔχουσιν καὶ ἐκ τοῦ μιμητικοῦ ὁρμώμεναι, ἐξεδηλοῦντο ἐν τισι μεταβολαῖς τῶν ἱματίων, τῶν σιευῶν, τοῦ τρόπου τοῦ ζῆν καὶ βαθμυδὸν ἐγενικεύοντο καινοτομίαι τινὲς, ὁλοσχερῶς καταργοῦσαι τὰ πρότερον εἰδησιμένα, ἵνα καὶ αὗται πέσωσι μετ' ὀλίγον θύματα μεταγενεστέρων ἐπινοήσεων. Τὸ ζήτημα, ὡς βλέπεις, ἔχει ἀληθῶς ἱστορικὴν ἀξίαν καὶ θὰ προσπαθῶ ἐν ταῖς προσεχέστεραις ἐπιστολαῖς μου νὰ ἱκανοποιήσω τὸ εὐεξήγητον ἐνδιαφέρον Σου περὶ τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς ἀστάσις ἐν τοῖς συρμοῖς.

Μεγάλην αἰσθησὶν ἐνεποιήσεν ἐσχάτως εἰς τοὺς γυναικείους κυκλους τῆς πάλαι ποτὲ κοσμοκρατείας Ῥώμης βαρύτιμον ἔνδυμα χοροῦ, κατασκευασθὲν ἐν τινι μεγάλῳ συρμικῷ καταστήματι τοῦ Μιλάνου καὶ ἀνῆκον τῇ συζύγῳ τοῦ ἐπὶ τῶν οἰκονομικῶν ὑπουργοῦ τῆς Ἰταλίας, κ. Μαλλιάνη. Τὸ ἔνδυμα τοῦτο, ὑπὲρ οὗ ἐδαπανήθησαν ὑπὲρ τὰς 15,000 φράγκα. ἔφερον ἡ Κυρία ὑπουργοῦ κατὰ τὸν τελευταῖον γενόμενον χορὸν τῆς αὐτῆς Κυριναλίου. Εἶνε κατασκευασμένον ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου καὶ λευκοῦ ὁλοσχηρικοῦ, ἐφ' οὗ εἶνε ἐγκατεσπαρμέναι ἀπειροπληθεῖς χρυσοὶ δακτύλιοι, ὧν ἕκαστος περιβάλλει μικρὰν δεσμίδα ἀνθέων. Τὸ ἐπίστυμα (οὐρά), ἐπίσης ἐξ ἐρυθροῦ βελούδου, ἔχει μῆκος τριῶν μέτρων καὶ ἐπέκεινα καὶ ἐπιστρώννυται ὑπὸ ἀπειραριθμῶν μικρῶν κωδωνοειδῶν χρυσῶν θυσάνων.

Περαινοῦσα δὲ ἤδη τὰς δεκαπενθήμερους πληροφορίας μου περὶ τῶν διαφόρων χειμερινῶν συρμῶν τοῦ ἔτους τούτου, ἔχω νὰ προσδέσω ὀλίγα τινὲ ἀκόμη, ἀναφερόμενα εἰς εἰδὸς τι ἱματισμοῦ, καταλλήλου εἰς ἐπίσκεψιν μουσικῆς συναγωγῆς ἢ θεατρικῆς παραστάσεως. Ὡς ἐν τῇ παρακειμένη ἐι-

κόνῃ φαίνεται, ἡ ἔνδυμασία αὕτη συνίσταται ἐκ χαριεστάτου περιωμίου ἐκ μουσελίνης διαφόρων χρωμάτων, ὅπως καὶ πάντοτε ἰδιαζόντως προτιμῶσι νὰ φέρωσιν αὐτὸ νεαρὰι κυρίαι. Ὁμοίως δύναται νὰ κατασκευασθῇ τὸ περιώμιον καὶ ἐκ λεπτεπιλέπτου ὑφάσματος, λευκοῦ, ἀνθογαλακτώδους ἢ ἔχοντος τὸ τοῦ βερυκόκκινου χρῶμα περὶ τὸ πτυχῶδες περιλαίμιον καὶ τὰ τετραγῶνα ἄκρα διακεκοσμημένου δι' ὁμοιοχρῶν μεταξωτῶν τριχάπτων, καὶ φέροντος κατὰ τὴν ὁσφὺν μεγάλην κρεμαμένην κοσύμβην ἐξ ἐρυθροβαφούς βελούδου. Περὶ τῶν ἑαρινῶν συρμῶν ἀκούω ὅτι διὰ χρυσολίνου καὶ ἀργυρολίνου μετάξης πεποικιλμένα ὑφάσματα δὲν θὰ τύχῃσι τόσον εὐνοϊκῆς ὑποδοχῆς, ὅσον τὰ ὀμκὰ καὶ μονόχροα, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου ὁ συρμός τοῦ νὰ κατασκευάζωνται αἱ ἔνδυμασίαι μέρος μὲν ἐξ ἐνός, μέρος δ' ἐξ ἑτέρου καὶ ἐξ ἄλλου τρίτου καὶ διαφόρου ὑφάσματος θὰ ἐξακολουθήσῃ

ὑφιστάμενος. Οὕτω π. χ. αἱ χειρίδες θὰ κατασκευάζωνται ἐξ ἄλλου ὑφάσματος, ὁ κορμός πάλιν ἐξ ἄλλου, καὶ ἡ ἐσθῆς ἐξ ἑτέρου διαφέροντος τῶν δύο προηγούμενων τούλάχιστον κατὰ τὸ χρῶμα. Εἰς τοῦτο ἐπιθυμῶ, φιλότατή μου, νὰ Σὲ καταστήσω προσεκτικὴν, διότι τοιουτοτρόπως Σοὶ παρέχεται εὐκολία ν' ἀνακινήσῃς τὰ ἔνδυματά τοῦ παρελθόντος ἔτους, καὶ διὰ τίνος μικρᾶς καὶ ἀκόπου μεταβολῆς καὶ ἐπιδιορθώσεως νὰ τὰ ἐπαναφέρῃς πάλιν εἰς τὴν ἀνοιξὶν τοῦ βίου των. Οὕτω δὲ δύνασαι ν' ἀναβάλῃς ἐπ' ἀόριστον τὴν ἀγορὰν νέων ὑφασμάτων διὰ νῆα τοῦ συρμού ἔνδυματά, ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἐπιθυμῶ, ὅσα ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ δεσπότης Συρμού, ἢ ὑποστῆς τοιαύτας περιττὰς δαπάνας. Οὕτω π. χ. δύνασαι ἔνδυμασίαν ἐξ ὀμалоῦ καμυρίου καὶ βελούδου ἢ πεκίνου (περὶ οὗ Σοὶ ἔγραφα ἤδη πρὸ δέκα καὶ πέντε ἡμερῶν) τοιουτοτρόπως νὰ διαρρυθμίσῃς, ὥστε ἡ μὲν ἐσθῆς καὶ ὁ κορμός νὰ ᾖ ἐκ καμυρίου, αἱ δὲ χειρίδες ἐκ πεκίνου, ὅπερ δυνάμενον νὰ κατασκευασθῇ ἐκ λωρίδων ἑρίου καὶ βελούδου συνυφασμένου, εἶνε πάντοτε λίαν εὐώνον, ἐν ᾧ ἀφ' ἑτέρου τὸ ἐξ αὐτοῦ ἔνδυμα φαίνεται κομφοπρεπέστατον.

Πρὸ δεκαπενθήμερίας εἶχόν Σοι ἀνακοινῶσαι τὰ ἐξαγόμενα στατιστικῆς τῶν ὀφθαλμῶν, ὑπὸ χρωματικῶν ἐπικράτησιν κατατασσόμενων. Αἱ τοιαῦται ἔρευναί ἐπιδικάζονται ἐνταῦθα μετ' ἀσυνήθους σοβαρότητος, περὶ ἑαυτῶν δὲ καὶ μελαγχροινῶν ἀνθρώπων ἐν τῇ μέσῃ Εὐρώπῃ ἐδημοσιεύθησαν ἐσχάτως περιεργόταται ἐκθέσεις ὑπὸ τῆς Γερμανικῆς ἀνθρωπολογικῆς ἐταιρίας. Ἡ στατιστικὴ ἀπαριθμῆσις τῶν παιδίων ἀνὰ τὴν γερμανικὴν αὐτοκρατορίαν ὑπῆρξεν ἀφορμὴ ὁμοίων ἔρευνῶν ἐν Βελγίῳ, Ἑλβετίᾳ καὶ Αὐστρίᾳ, οὕτω δὲ προήλθον εἰς μέσον ἀποτελέσματα, μὴ δυνάμενα πρότερον νὰ ἐπικυρωθῶσιν ὑπὸ τῶν μονομερῶν ἐνταῦθα παρατηρήσεων.

Ὁ περιώνυμος καθηγητὴς Βίρχωβ ἐν τινι τῶν τελευταίων συνεδριάσεων τῆς ἐν Βερολίνῳ Ἀκαδημείας τῶν Ἐπιστημῶν ἐξέδετο διὰ μακρῶν τὰς ἰδιαιτέρας αὐτοῦ περὶ τοῦ ζητήματος πληροφορίας καὶ ἄλλας ἐπισήμους ἐκθέσεις, ὧν σημειῶ δι' ἀριθμῶν τὰ ἐξαγόμενα. Ἐν Γερμανίᾳ ὑπάρχουσι 6,758,827 παιδιά, ἐν Βελγίῳ 608,698, ἐν Ἑλβετίᾳ 405,699 καὶ ἐν Αὐστρίᾳ 2,304,501, ἅτινα φοιτῶσιν ἐπὶ εἰς τὰ σχολεῖα. Τὸ πλῆθος τοῦτο τῶν παιδίων κατοικεῖ ἐπὶ μεγίστης εὐρωπαϊκῆς ἐκτάσεως, ἥτοι ἀπὸ τῶν ἀκτῶν τῆς Βαλτικῆς μέχρι τῶν Ἀλπεων καὶ τοῦ Ἀδρία καὶ ἀπὸ τῶν μεθορίων τῆς Ρωσσίας μέχρι τῶν Βοσγίων ὁρέων. Οἱ νέοι οὗτοι παράγοντες τῆς διαιωνίσεως τοῦ ἀνθρωπίνου γένους κατατάσσονται κατὰ τὰς ἑξῆς χρωματικὰς ὑποδιαίρεσεις. Καθαρῶς ξανθὰ παιδιά κατὰ τὸ δέρμα, τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν κόμην εὐρέθησαν ἐν Γερμανίᾳ 2,149,027, ἐν Αὐστρίᾳ 456,260, ἐν Ἑλβετίᾳ 44,865 ἥτοι ἐν συνόλῳ 2,650,152 παιδιά, ἥτοι τὸ 1/4 τῶν αὐτόνδιν εὐρισκομένων 9,468,557 παιδίων. Μελαγχροινὰ εὗρον ἐν Γερμανίᾳ 949,822, ἐν Αὐστρίᾳ 534,091, ἐν Βελγίῳ 167,401, ἐν Ἑλβετίᾳ 104,410 ἥτοι ἐν συνόλῳ 1,755,724, ἥτοι τὸ 1/5 ἐπὶ 10,077,639 παιδίων. Κατὰ ταῦτα, πλέον ἢ τὸ ἡμισυ τῶν νέων κατοίκων ἐν ταῖς χώραις ταύταις ἀνάγεται εἰς τοὺς ἀναμίκτους τύπους. Οἱ καθαροὶ ὅμως τύποι ὡς πρὸς τὴν ἐξάπλωσιν αὐτῶν δεικνύουσι πολλὰς διαφορὰς καὶ ἀνωμαλίας. Παρατηρήθη ὅτι ἐν γένει ἐν Γερμανίᾳ ἐπικρατῶν τύπος εἶνε ὁ ξανθός, βαθμυδὸν περιοριζόμενος καὶ ἐλαττούμενος ὅσον προχωρεῖ τις πρὸς τὰ νότια μέρη τῆς Γερμανίας, ἔνθα οἱ μελαγχροinoὶ εἶνε περισσότεροι. Ἐντεῦθεν κατεδείχθη ὅτι ἡ θεωρία γάλλου τινὸς ἀνθρωπολόγου, δι᾽ ἧς ὑποθέσθητο ὅτι ὁ καθαρὸς γερμανικὸς τύπος εὐρίσκειται ἐν τῇ νοτίᾳ Γερμανίᾳ καὶ ὅτι οἱ βόρειοι Γερμανοὶ εἶνε μῆγμα Φιλανδῶν καὶ Σλαύων, εἶνε ἐσφαλμένη. Οἱ ξανθοὶ ἐπικρατοῦσι πρὸ πάντων ἐν ταῖς ἐπαρχίαις Σλέσβιγ-Χόλσταϊν, Ὁλδεδμβούργῳ, Πομερανίᾳ, Μεκλεμβούργῳ, Βρουνσβίγκ καὶ Ἄννοβέρῳ. Κατὰ τὸν καθῆν. Βίρχωβ ἐν ταῖς χώραις ταύταις συνέβησαν πολλαὶ ἀναμίξεις κατὰ διαφορὰς ἐποχὰς μετὰ Φλαμανδῶν, Ὁλλανδῶν καὶ ἄλλων μεταναστευσάντων λαῶν. Ἀλλὰ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Καρολινγικῆς δυναστείας εἶχε γίνει μεγάλη μετανάστευσις πολλῶν γερμανικῶν φύλων πρὸς ἀνατολὰς, καὶ ἔκτοτε ἤρξατο σχηματιζόμενος ὁ καθαρὸς γερμανικὸς τύπος, ὅσος εἶνε σήμερον. Ὁ μελαγχροινὸς τύπος τῶν νοτίων Γερμανῶν καὶ τῶν Ἑλβετῶν προέρχεται κατὰ τὸν διόσημον τοῦ Βερολίνου ἀνθρωπολόγον ἐκ τῆς ἀναμίξεως αὐτῶν μετὰ Ῥωμαίων καὶ Ἰλλυριῶν καὶ τῶν λειψάνων τῶν κελτικῶν καὶ προκελτικῶν φυλῶν, αἵτινες συνανεμίχθησαν μετὰ τῶν Γερμανῶν.

Ἐπὶ τούτοις ὑγίαινε.

ΜΑΤΑΙΟΤΗΣ ΠΕΡΙΕΡΓΟΥ.

ΜΙΚΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ. κ. Γ. Α. Α. εἰς Ἀρμαβήρ. Ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς διὰ τὰς εὐγενεῖς ἐνθαρρύνσεις Σας. — κ. Ι. Γ. Τσ. εἰς Ἀλεξάνδρειαν. Τὰ δέματα τῶν αἰτηθέντων συνοδεύει ἐπιστολή. — κ. κ. Ἀδελφοὺς Η. εἰς Καλλιόπολιν, Σ. Σ. Γ., Ι. Ε. Α. εἰς Ὁδησσόν, Ν. Κ. Α. εἰς Πικέτον, Η. Γ. εἰς Καρδίτσαν, Τ. Α. εἰς Θεσσαλονίκην. Ἐνεγράφητε, ἀποστολὴ προηγῆθη, Σὰς εὐχαριστοῦμεν. — κ. κ. Σ. Μ. καὶ υἱὸς εἰς Σέρρας, Ε. Γ. Μ. εἰς Δαρδανέλια, Γ. Κ. εἰς Δεσκαφίαν. Πάντας ἐνεγράψαμεν καὶ ἐπράξαμεν κατὰ τὰς ὁδηγίας ὑμῶν. — κ. κ. Μ. Ο. εἰς Ἀγγίλιον, Δ. Ζ. εἰς Βελισσά, Κ. Η. εἰς Σόφιν. Ἐνεγράφησαν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ὅσα γράφετε. — κ. κ. Δο. Ν. Ν. εἰς Κραϊόβαν, Τ. Τ. Κ. εἰς Ἰωάννιναν, Α. Δ. Η. διὰ Ν. Δ. Η. εἰς Σμύρνην. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. — Γ. Τσ. εἰς Πάτρας. Συμπληροῦτε τ' ἀποσταλέντα ἀναγινώσκοντες καὶ συμμορφούμενοι πρὸς τοὺς ὅρους, τοὺς σημειούμενους ἐν τῇ προμετωπίδι ἐκαστοῦ φυλλαδ. — κ. Α. Π. εἰς Βουκουρεστίον. Ἐλήφθη σημειώσις τῶν παραπεσόντων, ἀνδ' ὧν ἐστάλησαν ἄλλα. Ἐρευνήσατε ἐν τούτοις καὶ ὑμεῖς. — κ. Γ. Γ. εἰς Σμύρνην. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὰς πληροφορίες ὑμῶν. — κ. κ. Α. Δ. Σ. εἰς Βάρναν, Α. Γ. Κ. εἰς Καβάλλαν, Διεύθ. Ἑλλήν. Ἀναγνωστ. εἰς Κέρκυραν. Τὰ αἰτηθέντα ἐστάλησαν, εὐχαριστοῦμεν. — κ. Σ. Ζ. εἰς Κέρκυραν. Ἀντίτυπα ἐστάλησαν, ἀναμένοντες ἀποτελέσματα. — κ. κ. Ι. Μ. Η. καὶ Ι. Β. εἰς Κων/πολιν. Νὰ μὴ βιάζεσθε. — κ. Α. Ι. Σ. εἰς Ἀθήνας. Ἰπομονή. — κ. Α. Ζ. εἰς Μυτιλήνην. Ἀναμένοντες ἀπαντήσεις. — κ. Α. Τσ. εἰς Ἀθήνας. Δὲν ἀπηντήσατε. — κ. Χ. Θ. Φ. εἰς Κων/πολιν. Εἰς Καβάλλαν, Βόλον, Σηλυβρίαν, Ἀδριανούπολιν καὶ Σέρρας τὰ φυλλὰ στέλλονται τακτικῶς κατὰ τὰς παρ' ὑμῶν δοθ. ὁδηγίας. — κ. Χ. Σ. Ἀδριανούπολιν. Εὐχαριστοῦμεν. Διὰ τὰλλα δύνασθε.

Εκδότης Π. ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ ΖΥΓΟΥΡΗΣ.

Τύποις Bär & Hermann, ἐν Λειψίᾳ. — Χάρτες ἐκ τῆς Neue Papiermanufaktur, ἐν Στρασβούργῳ. — Μελάνη Frey & Sening, ἐν Λειψίᾳ.